

DŮVODOVÁ ZPRÁVA k návrhu zákona o změně některých zákonů v oblasti kapitálového trhu

A. OBECNÁ ČÁST

A. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad

Vzhledem k tomu, že bylo vyhověno žádosti o neprovedení hodnocení dopadů regulace podle obecných zásad (RIA), nebylo k návrhu zákona zpracováno hodnocení dopadů regulace (RIA). K návrhu zákona byl zpracován přehled dopadů.

B. Platný právní stav, hlavní principy a posouzení nezbytnosti navrhované úpravy

1) *Zhodnocení platného právního stavu*

Zákon č. 240/2013 Sb. o investičních společnostech a investičních fondech komplexně nahradil předchozí úpravu kolektivního investování, přičemž transponuje směrnice 2011/61/EU o správcích alternativních investičních fondů (tzv. AIFMD), směrnici týkající se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (tzv. UCITS IV) a dosud neschválený návrh tzv. UCITS V. Zákon rovněž adaptuje nařízení o evropských fondech rizikového kapitálu č. 345/2013 a o evropských fondech sociálního podnikání č. 346/2013. Tyto skutečnosti mají přesah rovněž do zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů.

Príslušná část zákona č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, ve znění pozdějších předpisů transponuje článek 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/14/EU ze dne 21. května 2013, kterou se mění směrnice 2003/41/ES o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi, směrnice 2009/65/ES o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a směrnice 2011/61/EU o správcích alternativních investičních fondů, pokud jde o nadměrné spoléhání se na ratingy.

Zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“) upravuje institut finančního arbitra jako státem zřízený mimosoudní orgán příslušný k rozhodování určitých sporů na finančním trhu.

2) *Důvod a cíle předložení návrhu zákona*

V reakci na aplikační praxi zákona o investičních společnostech a investičních fondech vyvstala potřeba zpřesnit některá ustanovení s cílem posílit jednoznačný výklad a s tím spojenou právní jistotu jeho adresátů. Navrhovanými změnami se text zákona normativně precizuje a napravují se nepřesnosti, jež mohou znejasňovat výklad předmětné úpravy. Zpřesňujícími úpravami se má zároveň vyhovět požadavku na řádnou implementaci evropské legislativy. V této souvislosti vyvstala potřeba reagovat rovněž na změny navrhované směrnicí Evropského parlamentu a Rady o trzích finančních nástrojů a změně směrnice 2011/61/EU a 2002/92/ES (tzv. směrnice MiFID II).

Účelem navrhované změny zákona o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění je v souladu s požadavky práva EU zakotvit v činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění se sídlem v České republice zásadu o zamezení nadměrného spoléhání se na ratingy

při investování do dluhových nástrojů. Toto opatření má za cíl zvýšení kvality investic, a tím i ochrany účastníků zaměstnaneckého penzijního pojištění.

V souvislosti s novelizací zákona o finančním arbitrovi se jedná pouze o legislativně technickou úpravu, která upravuje terminologii zavedenou v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech, a zároveň specifikuje rozsah aktivně legitimovaných osob ve sporech z životního pojištění. Specifikuje se rozsah působnosti finančního arbitra a vymezení pasivně legitimovaných osob v řízení před finančním arbitrem. Účelem uvedené úpravy je tedy zejména zajištění právní jistoty jak finančního arbitra, tak účastníků řízení před finančním arbitrem.

3) *Zvolené legislativní řešení*

Změna zákona o investičních společnostech a investičních fondech spočívá zejména v normativní precizaci úpravy, jíž se podporuje jednoznačný výklad některých ustanovení zákona tak, aby byl naplněn původní záměr normy s ohledem na to, která ustanovení v praxi přinášejí interpretační problémy. Rovněž se upravují odkazy, sladuje se terminologie a napravují gramatické a stylistické nedostatky. Dále již byla zohledněna novela čl. 33 směrnice AIFM provedená návrhem směrnice MiFID II. V návaznosti na tyto změny je nezbytné provést též odpovídající úpravu několika souvisejících ustanovení v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu. K jednotlivým změnám v obou právních předpisech viz zvláštní část důvodové zprávy.

Návrh zákona o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění stanovuje požadavek na vhodné a přiměřené začlenění zásady o omezení nadměrného spoléhání se na ratingy do systémů a postupů pro řízení rizik, které instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění používají, a ve vztahu k tomuto požadavku oprávnění dohledového orgánu při výkonu dohledové činnosti nad příslušnými institucemi.

Změna zákona o finančním arbitrovi je legislativně technickou úpravou, která vrací do uvedených ustanovení terminologii zavedenou v souvislosti s přijetím zákona č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a zákona č. 241/2013 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech. Tato terminologie byla posléze nahrazena terminologií původní, a to zákonem č. 278/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o směnářské činnosti, ve kterém nebyla nová terminologie podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech zohledněna. Dále se specifikuje rozsah aktivně legitimovaných osob ve sporech z životního pojištění tak, aby odpovídal vymezení sporů, které finanční arbitr může v této oblasti řešit ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 písm. e) zákona o finančním arbitrovi. Uvedená úprava tedy jasně specifikuje rozsah působnosti finančního arbitra a vymezení pasivně legitimovaných osob v řízení před finančním arbitrem, přičemž účelem je zajištění právní jistoty jak finančního arbitra, tak účastníků řízení.

C. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem České republiky

Navrhované řešení je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Návrh zákona respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky, např. zásady vyplývající z pojmu demokratického právního státu (čl. 1 Ústavy), zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí (čl. 2 odst. 2 LPS) a v oblasti správního trestání zásadu *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege* (čl. 39 LPS).

D. Zhodnocení souladu návrhu zákona s mezinárodními smlouvami a slučitelnost s právními akty Evropské unie

Návrh zákona je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Návrh zákona je plně v souladu se závazky, které pro Českou republiku vyplývají z jejího členství v Evropské unii.

Návrh zákona je v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie, zejména se zásadou proporcionality a subsidiarity, se zásadou rovného zacházení, nediskriminace a právní jistoty.

Návrh zákona odpovídá principům, z nichž vychází Smlouva mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku (členskými státy Evropské unie) a Českou republikou, Estonskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Polskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii, jak publikováno sdělením Ministerstva zahraničních věcí ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 44/2004 Sb. m. s. Návrh zákona je v souladu s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru.

E. Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy

Změny provedené v zákoně o investičních společnostech a investičních fondech, zákoně o podnikání na kapitálovém trhu, v zákoně o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a v zákoně o finančním arbitrovi jsou pouze legislativně-technické povahy a nemají ekonomické dopady.

F. Dopad na životní prostředí a sociální dopady navrhované právní úpravy

Navrhovaná úprava nemá sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí.

G. Zhodnocení korupčních rizik a dopadu navrhované právní úpravy na ochranu soukromí a osobních údajů

Návrh zákona nezasahuje do ochrany soukromí a osobních údajů.

B. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první, čl. I (Změna zákona o investičních společnostech a investičních fondech)

K bodům 1, 2, 16, 22, 24, 28, 43 až 45, 47, 48, 50, 51, 55 až 58, 60, 61, 68, 76, 78 až 80, 82, 91, 95, 100, 102 až 104, 106 až 109, 120, 122, 124, 126 až 128, 132, 135, 140, 143, 147, 167, 174, 183, 185, 190 až 192, 194, 195, 196, 198 až 203, 207, 209, 213, 214, 216, 221, 222, 224, 228, 229, 234 až 237, 239, 242 až 254, 256, 261, 267, 269, 270, 272, 280 až 287, 290, 292 (poznámka pod čarou č. 1, poznámka pod čarou č. 2, poznámka pod čarou č. 6, poznámka pod čarou č. 7, poznámka pod čarou č. 9, § 20 odst. 3, § 21 odst. 4, § 34 odst. 4 písm. e) a g), § 42 odst. 1, § 47 odst. 1 písm. b), § 47 odst. 2 písm. c), § 48 odst. 2, § 49 odst. 1 písm. b), § 50 odst. 1 písm. c), e) a f), § 51 odst. 1 a 2, § 54 odst. 1 písm. a), § 60 odst. 1 písm. a) a c), § 75 odst. 2, § 100 odst. 2, § 101, § 102, § 120 odst. 1, § 150 odst. 1, § 158 odst. 2, § 178 odst. 1, § 182 odst. 4, § 185 odst. 2, § 186, § 197 odst. 3, § 198 odst. 2, § 215 odst. 3, § 220 odst. 1 písm. i), § 225 odst. 4, § 247 odst. 2, § 255 odst. 1 písm. k) a n), § 266 odst. 1, § 272 odst. 1 písm. e), § 273 odst. 1, § 278 odst. 2, § 284 odst. 4, § 291 odst. 1, § 318 odst. 6, § 329 odst. 4, § 333 odst. 4, § 334 odst. 1, § 344 odst. 2, § 351 odst. 2 písm. b), § 369 odst. 1, § 371 odst. 2, § 372 odst. 3, § 396 odst. 2, § 413 odst. 1, 2 a 4, § 435 odst. 1, § 456, § 463 odst. 2, § 479 odst. 1 písm. h), § 479 odst. 2 úvodní část ustanovení, § 480 odst. 2 písm. d), § 480 odst. 3, § 484 odst. 1, § 486 odst. 1 písm. b), § 487, § 502, § 508 odst. 1 a 2, § 514, § 515, § 529 odst. 4 písm. d), § 530 odst. 2, § 534 písm. f), § 545 odst. 3, § 553 odst. 3, § 554 odst. 2, § 558 odst. 1, § 576 odst. 4, § 579 písm. j) a l), § 580 odst. 2 písm. a) a b), § 580 odst. 5, § 583 odst. 1 písm. a), § 583 odst. 2 písm. a), b) a c), § 585, § 587 odst. 1 a 2, § 593 odst. 1, § 596 písm. d), § 599 odst. 1 písm. i), § 599 odst. 5 písm. e), § 612 odst. 2 písm. j, § 614 odst. 1 písm. j), k), l), m) a o), § 616 odst. 2, § 617 odst. 1, § 618 odst. 1 písm. j), k), l), m) a o), § 618 odst. 2, § 624 odst. 1, § 637 odst. 2, § 639 odst. 2, § 642 odst. 1, 2 a 3, § 643 odst. 1 a 2, § 648 písm. a), § 665 odst. 3 písm. b), § 674):

Jedná se o legislativně technické úpravy, normativní precizaci, úpravy systematiky ustanovení, odstranění gramatických chyb a stylistických nedostatků, odstranění logických rozporností v textu, úpravy nepřesných formulací a chybných odkazů, upřesnění transpozic evropských právních předpisů a terminologické sjednocení.

K bodům 3 a 4 (§ 2 písm. a) a b)):

Obsah textu písm. a) se upřesňuje rozdělením do dvou témat, jež jsou v něm zahrnuta.

K bodům 5 a 6 (§ 2 písm. d) a e), § 2a):

Obecně je podle směrnice AIFM činnost spočívající ve shromažďování peněžních prostředků nebo penězi ocenitelných věcí od členů zúčastněných na provozu závodu na rodinném základě za účelem jejich společného investování a na další správu takto shromážděných peněžních prostředků nebo penězi ocenitelných věcí nebo majetku nabytého za tyto peněžní prostředky nebo penězi ocenitelné věci (*family office vehicle*) vyloučena z působnosti směrnice AIFM. Navrhovanou změnou se v tomto případě umožňuje dobrovolné podřízení se režimu ZISIF i v případě *family office vehicle*.

K bodům 7 a 42 (§ 6 odst. 1, § 40 odst. 1):

Ze stávajícího znění zákona by měl být dovozován princip, že žádný investiční fond nemůže mít více než jednoho obhospodařovatele a jednoho administrátora. Navrhuje se v tomto směru

odpovídající doplnění textu. Tím není bráněno pověřit výkonem jednotlivé činnosti jiného za podmínek stanovených zákonem.

K bodu 8 (§ 6 nový odstavec 2):

Staví se najisto, že všechny podfondy jednoho investičního fondu musí mít jednoho obhospodařovatele. V této souvislosti se přebírá analogické ustanovení § 38 odst. 3 v plném rozsahu.

K bodu 9 (§ 9 odst. 1):

Staví se najisto, že obhospodařovatelem nesamosprávného investičního fondu s právní osobností je jeho statutární orgán, nikoli tento fond sám. To je významné zejména z hlediska povinnosti zavést řídicí a kontrolní systém. Postačí zohlednění tohoto požadavku u obhospodařovatele tohoto fondu. Rovněž by z tohoto mělo plynout, že k výkonu činnosti obhospodařování tohoto fondu nelze využít vnitřní zdroje (např. zaměstnance) tohoto fondu.

K bodu 10 (§ 9 odst. 3 písm. a):

Zpřesňuje se novelizované ustanovení a staví se na jisto, že stávající úprava neznamená dočasnou výjimku z ustanovení § 15 odst. 1 zákona.

K bodu 11 (§ 11 odst. 5):

Odstraňují se možné interpretační problémy a staví se najisto, že i investiční společnost může provádět administraci standardních fondů, byť nemůže vykonávat podnikatelskou činnost obecně. Zároveň se zpřesňuje, že osoba s povolením k obhospodařování a administraci investičních fondů může zákonně vykonávat jednotlivé činnosti zahrnuté v obhospodařování a administraci pro jakéhokoliv poskytovatele služeb na finančním trhu, podléhajícího obezřetnostnímu dohledu, přičemž se nevyžaduje získání dalšího oprávnění.

K bodu 12 (§ 15 odst. 2):

Stávající znění přesahovalo požadavek AIFMD, jenž vyžaduje pouze registraci správce, který má v domovském státě své sídlo. Sídlo AIF (tj. fondu) není z hlediska AIFMD rozhodné.

K bodu 13 (§ 15 odst. 3, § 17 odst. 6, § 108 odst. 2, § 272 odst. 5, § 273 odst. 2 a 3, § 282, § 651 odst. 3):

Změna formulace za účelem posílení aktivní legitimace, a tím i naplnění prvotního záměru zákonodárce.

K bodům 14 a 15 (§ 15 odst. 3):

Nahrazuje se stávající formulace, jež je příliš přísná a v praxi obtížně splnitelná. Zákon navíc výslovně počítá s aplikací institutu „srovnatelnosti“. Dále jsou zapracovány změny vyvolané potřebou uvedení textu do souladu se změnami navrhanými v bodě 14.

K bodům 17 až 21, 233, 263 a 266 (§ 17 odst. 2, 3, 4 a 5, § 534 písm. l), § 616 odst. 4, § 622 odst. 1 věta druhá):

Upřesňuje se, kdy je osoba podle § 17 oprávněna přesáhnout rozhodný limit a kdy podléhá dohledu České národní banky.

K bodům 23, 25, 49, 119, 146 a 286 (§ 20 odst. 5 a 6, § 47 odst. 5, § 22 odst. 6, § 49 odst. 4, § 215 odst. 2, § 284 odst. 2, § 670 odst. 4):

Změna z důvodu jednotnosti se zmocněním podle CRD IV a z důvodu pokrytí rozsahu vyhlášky. Stávající zmocnění je příliš zužující, zejména pokud jde o účelná kvantitativní kritéria.

K bodu 26 (§ 25 odst. 1 písm. f):

Doplňují se zájmy investorů tohoto fondu v souladu s požadavkem čl. 20 odst. 2 písm. b) směrnice AIFMD. Nehledí se na zájmy jednotlivých investorů, ale na zájem investorů dotčeného fondu jako celku, a to včetně investorů potenciálních. Rovněž se zjednodušuje formulace.

K bodu 27 (§ 26 odst. 1 písm. c) a odst. 3 a § 53 odst. 1 písm. c) a odst. 3):

Zrušuje se odkaz na § 24, resp. 51, a to z toho důvodu, že s ohledem na odstavec 2 měněných ustanovení je tento odkaz nadbytečný. Navíc za celou strukturu pověření odpovídá vždy obhospodařovatel nebo administrátor.

K bodům 29 až 37 (§ 38 odst. 1 až 3):

Odstraňují se nadbytečná slova „vždy“ a „dále“ (návětí odstavce 1 a stávající odstavec 2). Touto změnou nedochází k věcnému posunu a výčet zůstává i nadále taxativní. Ve vztahu k pojmu „zajišťování“, který znamená výkon vlastními silami i obstarání výkonu u jiné osoby, se provádí některé terminologické změny tak, aby bylo zřejmé, za co nese administrátor odpovědnost, a to v případě pověření jiné osoby. Administrátor tak investičnímu fondu poskytuje právní služby, a to i tehdy, poskytuje-li je prostřednictvím třetí osoby (písmeno b)). Doplnuje se možnost poskytovat vedle compliance i interní audit k odstranění pochybností, zda lze administrátora pověřit výkonem interního auditu (v této souvislosti se hovoří o pověření jiného výkonem určité činnosti, která není zahrnuta v obhospodařování a administraci). Písmeno c) se uplatní jen, je-li to dohodnuto ve smlouvě (to ale nemá dopad na podnikatelské oprávnění administrátora), jak plyne i z nového odstavce 2. V písmeni g) se slovo „zajišťování“ odstraňuje jako nadbytečné (obdobně viz písmeno b)). V písmenech h) a j) se reflektuje situace popsaná v § 39 odst. 5, podle kterého lze vést evidenci a nabízet investice (viz odstavec 2) ve vztahu k vlastním fondům bez dalšího. Aby toto odpovídalo i udělenému povolení, je třeba tuto situaci zohlednit i ve vymezení činnosti administrace. Opět toto neznamená povinnost, aby tuto činnost prováděl administrátor sám, administrátor však za tuto činnost odpovídá. V písmeni j) se navíc výslovně upravuje, že činnost administrace zahrnuje i výměnu cenných papírů nebo zaknihovaných cenných papírů. V písmeni s) se staví najisto, že tyto činnosti lze vykonávat vlastními silami, ale i obstarat, nejsou-li splněny podmínky pro jejich výkon (zejména podle § 39), tj. zejména, nemá-li příslušné oprávnění. V novém odstavci 3 se upřesňuje, že některé činnosti nemusí administrátor vykonávat, ač je k tomu oprávněn. K tomu, aby byl povinen uvedené činnosti vykonávat, se vyžaduje dohoda s obhospodařovatelem (typicky je tak nebude vykonávat, je-li sám obhospodařovatelem).

K bodům 38 až 41 a 213 (§ 39 odst. 2 až 5, § 485 odst. 1 písm. d) úvodní části ustanovení a písm. e), § 554 odst. 1 písm. c) a § 599 odst. 1 písm. j)):

Staví se na jisto, že administrátor je již na základě samotného povolení k administraci oprávněn vykonávat jednotlivé činnosti v ní zahrnuté, a to i pro jiného poskytovatele služeb na finančním trhu, podléhajícího obezřetnostnímu dohledu, proto se žádné další povolení nevyžaduje. Dále se odstraňují nadbytečná slova „pro jiného“ s ohledem na jiné koncepční úpravy, zejména úpravu v odstavci 5. Věcně se nic nemění, jen se pro přehlednost volí jiná struktura. V odstavci 4 se doplňuje odkaz na činnost podle § 11, která je obdobou související investiční služby. V odstavci se již neříká, že administrace fondů obhospodařovaných i administrovaných stejnou osobou není činností pro jiného, ale napevno se stanovuje, že se nevyžaduje povolení podle stávajících odstavců 2 a 3. Věcně opět nedochází ke změně, mění se jen legislativní vyjádření, aby bylo jednoznačnější.

K bodu 46 (§ 47 odst. 2 písm. e)):

I administrátor je povinen vést své účetnictví (obdobně jako své účetnictví vede i obhospodařovatel), proto by toto mělo být reflektováno v jeho řídicím a kontrolním systému.

K bodům 52 až 54 (§ 50 odst. 1 písm. e), f) a g) a odst. 2):

Shodně s úpravou v § 23 se dosavadní odstavec 2 vkládá jako písmeno g) v odstavci 1 a tím se vztahuje na všechny administrátory (s výjimkou těch podle § 56).

K bodu 59 (§ 60 odst. 1):

Depozitářem může být i notář, a tedy fyzická osoba.

K bodům 62 až 67, 69 až 72 (§ 62, § 63, § 71 odst. 1 písm. a) a b), § 73 odst. 1 písm. e), § 73 odst. 1 písm. f), § 77 odst. 1 písm. d), § 78 odst. 1 písm. b), § 81 odst. 1, § 83 odst. 1, § 669 písm. b), § 670 odst. 1 písm. e), § 670 odst. 1 písm. f)):

Navrhované změny se vztahují k ustanovením o depozitáři.

V § 62 se zavádí princip přiměřenosti i ve vztahu k depozitáři investičního fondu.

U § 63 se upřesňuje, že depozitář nemůže bez předchozího souhlasu použít majetek, který má v opatrování a fyzicky v úschově.

V případě § 71 odst. 1 písm. a) věta za středníkem se nejedná o opatrování ve smyslu nařízení Komise v přenesené pravomoci č. 231/2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU, pokud jde o výjimky, obecné podmínky provozování činnosti, depozitáře, pákový efekt, transparentnost a dohled, proto byla navrhovanou změnou vyloučena aplikace odstavce 3.

Stávající znění § 71 odst. 1 písm. b) a § 669 písm. b) nedůvodně a nad rámec směrnice AIFM i nařízení Komise č. 231/2013 rozšiřuje režim úschovy na celý majetek, což má souvislost s odpovědností za škodu. Navrhovaná změna tento nežádoucí stav upravuje tím, že klade důraz právě na investiční nástroje. V této souvislosti dochází k navazujícím úpravám v dalších ustanoveních (§ 81 odst. 1).

V § 73 odst. 1 písm. f) a § 670 odst. 1 písm. f) se určuje, kdy má depozitář provádět kontrolu ex post a kdy ex ante.

Ze stávající dikce § 77 odst. 1 písm. d) vyplývá, že příkazy mohou pověřenému dávat kumulativně depozitář a obhospodařovatel, což nebylo záměrem této úpravy. Obhospodařovatel se navíc se svými příkazy ani nemůže obracet přímo na pověřeného, a proto je současné znění dotčeného ustanovení nejasné. Tento rozpor se odstraňuje.

Stávající znění § 78 odst. 1 písm. b) nepřesně zapracovává směrnici AIFM a nařízení Komise č. 231/2013, jež nevyžadují oddělení majetku na úrovni jednotlivých fondů. Dotčené ustanovení se uvádí do souladu s evropskými předpisy.

Ve zbytku se provádí úpravy související s těmito změnami.

K bodům 73 a 74 (§ 94 odst. 1 a 2):

Změnou formulace v odstavci 1 došlo k upřesnění, že standardní fond se řídí požadavky směrnice UCITS. V odstavci 2 se jedná o formální úpravu související s touto změnou. Nedochozí k věcné změně. Směrnice AIFM neharmonizuje fondy, ale správce (viz rec. 10), na rozdíl od směrnice UCITS, která harmonizuje i fondy.

K bodu 75 (§ 95 odst. 1 písm. a), b) a c):

Upřesňuje se, že i pro fondy kvalifikovaných investorů platí pravidlo pro rozkládání rizika. To je zajištěno zásadně dodržováním stanovených investičních limitů, případně jinak, například mnohostí investorů v případě tzv. *single asset* fondů.

K bodu 77 (§ 98):

Doplněním odstavce 2 se pro účely pokoutného kolektivního investování negativně vymezuje pojem „veřejnost“, a to odkazem na výčet osob, které jsou z jeho obsahu vyloučeny. Nyní totiž může být sporné, zda jsou veřejností i profesionální zákazníci. S ohledem na povahu a odborné zkušenosti uvedených osob by byla jejich ochrana v tomto směru nepřiměřená. Jsou-li od některé z těchto osob shromažďovány peněžní prostředky nebo peníze ocenitelné věci za účelem jejich společného investování, nejedná se o pokoutný fond kolektivního investování.

K bodům 81 a 99 (§ 117 odst. 2 a § 174 odst. 2):

Přidán požadavek na identifikaci nabyvatele v rubopisu pro jasné určení osoby oprávněné z rubopisu.

K bodům 83 a 84 (§ 121):

Doplňuje se, že se jedná o řízení v režimu občanského soudního řádu. Řízení je řízením podle § 83 odst. 2 písm. d) občanského soudního řádu, jeho zahájení tedy brání tomu, aby proti témuž obhospodařovateli probíhalo u soudu další řízení o žalobách jiných podílníků o obsahu týchž zvláštních práv a výrok pravomocného rozsudku je závazný nejen pro účastníky řízení, ale i pro všechny podílníky daného fondu. Vzhledem k tomu, že se jedná o sporné řízení, staví se dále na jisto, že postavení žalovaného má právě obhospodařovatel podílového fondu, zatímco podílníci jsou na straně žalobců.

K bodům 85 až 87 (§ 130 odst. 4, § 132 odst. 1 písm. a) a odstavec 3):

Upravuje se systematika ustanovení. Zároveň se formulací nového písmene a) v § 132 vyhovuje stávající praxi v případě fondu peněžního trhu s tím, že stanovená lhůta zahrnuje nejen samotné odkoupení podílového listu na účet tohoto fondu, ale rovněž i vypořádání tohoto obchodu.

K bodům 88 až 90 (§ 147 odst. 1, 2 a 3):

Umožňuje se řádné fungování již zavedeného institutu smluvního přímusu.

K bodu 92 (§ 150 odst. 4):

Vylučuje se pochybnost, zda může být svěřenský správce i zakladatelem investičního fondu jako svěřenského fondu.

K bodu 93 (§ 154 odst. 3 a 4):

V odstavci 3 se upravuje vnitřní struktura v případě nesamosprávného investičního fondu ve vazbě na povinnou monistickou strukturu. S ohledem na požadavek § 460 odst. 2 zákona upravujícího obchodní korporace je nezbytné stanovit, jaké pravomoci náleží statutárnímu řediteli. Nový odstavec 4 upřesňuje, kdo výlučně volí, odvolává a schvaluje smlouvu o výkonu funkce statutárního ředitele akciové společnosti s proměnným základním kapitálem. Ustanovení je speciální ve vztahu k zákonu upravujícím obchodní korporace.

K bodům 94, 97 a 236 (§ 156 odst. 1 písm. g) § 163 odst. 4 a § 550 odst. 3),

Zmírňuje se povinnost stanovená v čl. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU, když jako v tomto ustanovení požadovaný minimální kapitál akciové společnosti s proměnným základním kapitálem může sloužit zapsaný základní kapitál. Překročení maximální výše základního kapitálu pak není natolik společensky závažné, aby muselo být sankcionováno likvidací fondu, která by mohla vlastníkům investičních akcií spíše uškodit.

K bodu 96 (§ 163 odst. 1):

Upravená normativní formulace lépe vyjadřuje, že ustanovení má zakotvovat základní princip pro úpis investičních akcií.

K bodu 98 (§ 170 odst. 2):

Podobně jako u akciové společnosti s proměnným základním kapitálem se i u komanditní společnosti na investiční listy stanovuje povinnost označení této formy v obchodní firmě.

K bodu 101 (§ 180a):

Komanditní společnosti na investiční listy se prostřednictvím obdoby seznamu společníků poskytuje přehled o komanditistech a jejich podílech.

K bodu 105 (§ 188 odst. 3):

Stávající znění bezdůvodně zužuje okruh cenných papírů, na něž se dotčené ustanovení vztahuje, neboť u zahraničních cenných papírů nemusí být právo do těchto papírů nutně vždy inkorporováno. Sleduje se tak rozšíření působnosti ustanovení i na tyto případy.

K bodu 106 (§ 195):

Směrnice AIFM upravuje, že zpravidla by měl ocenění provádět externí valuátor, který nesmí již výkonem této činnosti pověřit dalšího. Provádí-li oceňování správce, pak musí zavést odpovídající opatření k řízení střetů zájmů (tzv. čínské zdi) a není mu bráněno pověřit valuací jiného. V českém právu (ale i v evropské předloze) spadá oceňování pod administraci. Novelou se více zdůrazňuje toto oddělení funkcí obhospodařování a administrace, a to zejména to, že oceňování provádí administrátor, a to i tehdy, je-li obhospodařovatel a administrátor jednou osobou (typicky investiční společnosti).

K bodu 110 (§ 203 odst. 2):

Upřesněno je stávající znění, které by se dalo vykládat i tak, že pro investiční fond se nepoužije zákon upravující převzetí ani v případě, kdy právě fond bude osobou, která na jiné akciové společnosti získá příslušný podíl. Nové znění toto jednoznačně vyjasňuje.

K bodu 111 (§ 207 písm. b):

Doplňuje se možnost změnit investiční strategii v případě, že se okolnosti změnilly natolik, že již není možno investiční strategii uskutečňovat v původním rozsahu (např. zanikne benchmark, který fond kolektivního investování sleduje). Pojem je inspirován pojmem podle § 82 odst. 1 písm. a), jde však v tomto případě o pojem, který není harmonizován právem Evropské unie a je třeba jej vykládat samostatně, byť lze připustit jistou míru analogie.

K bodu 112 (§ 207):

Doplněním odstavce 2 se odstraňuje nejistota ohledně soukromoprávních důsledků nepřipustné změny investiční strategie.

K bodům 113 (§ 208 nový odstavec 2):

Ustanovení upravuje zrušení fondu kolektivního investování, který má právní formu akciové společnosti. Nedosáhne-li vlastní kapitál takového investičního fondu hodnotu stanovenou zákonem, může Česká národní banka rozhodnout o zrušení tohoto fondu.

K bodům 114 a 115 (§ 209):

Upravuje se způsob určení úplaty za obhospodařování tak, aby ji bylo možné stanovit i jiným způsobem, než tomu bylo doposud. Výčet obsažený v ustanovení § 209 přestává být taxativní a stává se demonstrativním. Demonstrativnost výčtu umožňuje určit úplatu i jiným způsobem, než těmi, které byly možné doposud. Například fondy nemovitostí budou moci sjednat i jednorázové úplaty např. z kupní ceny nemovitosti. Dále bude možné určit způsob úplaty kombinací dosavadních písmen a) až c) s podílem z výsledku hospodaření investičního fondu nebo jeho části před zdaněním.

K bodům 116, 117 a 118 (§ 210):

Odstraňuje se neopodstatněné zvýhodnění podílových fondů, formulace se dále mění v návaznosti na předchozí platnou právní úpravu, která vyvolává méně výkladových pochybností a přesto je v souladu se směrniceovou úpravou.

K bodu 121 (§ 215 odst. 5):

Vymezení pojmu ve stávajícím odstavci 5 je pro potřeby samotného zákona zbytečné, neboť ho používá pouze nařízení vlády, které si ho pro své účely vymezí. Z tohoto důvodu se navrhuje jeho zrušení.

K bodu 123 (§ 220 odst. 1 písm. j):

Upřesňuje se transpozice směrnice UCITS IV v tom směru, že statut má pověřit jiné osoby umožnit tím, že činnost, jíž má být pověřena, ve statutu vymezí jako činnost, jejímž výkonem lze pověřit jinou osobu (viz § 23 písm. h)). Směrnice nevyžaduje, aby byla ve statutu identifikována pověřená osoba, to je národní úprava, navrhuje se však tuto národní úpravu zachovat z důvodu významnosti pověřených osob na celkovou činnost obhospodařovatele/administrátora. Investoři by měli být informováni i o těchto osobách, a to zejména, dojde-li u nich ke změně.

K bodu 125 (§ 238 odst. 1):

Odstraňuje se nejednoznačnost zmocnění ke stanovení dalších podstatných údajů pololetní zprávy ve vyhlášce.

K bodu 129 a 130 (§ 264 odst. 2 a § 265 odst. 2):

Zrušením odstavce 2 se odstraňuje duplicita ustanovení se zásadou správního řádu, podle níž se žadateli oznamuje rozhodnutí, a také s ustanovením § 530, podle něhož se rozhoduje o změně statutu standardního fondu do 15 dnů.

K bodu 131 (§ 265):

Pevné stanovení metod oceňování ve stávajícím odstavci 2 je opuštěno, parametry nemovitosti dle tohoto odstavce se však musí i nadále při oceňování zohlednit.

K bodu 133 (§ 272 odst. 1):

Navrhovanou změnou se omezuje zákaz nabývat cenné papíry nebo zaknihované cenné papíry vydávané fondem kvalifikovaných investorů nekvalifikovanými investory pouze na účastnické cenné papíry. Podle stávající formulace by držitelé jiných než účastnických cenných papírů (typicky dluhopisů, směnek) mohli být pouze kvalifikovaní investoři. Tento požadavek není opodstatněný vzhledem k tomu, že neexistuje důvod, proč neumožňovat ostatním investorům nabývat jiné cenné papíry vydávané fondem kvalifikovaných investorů, neboť tyto nepředstavují účast na tomto fondu. Dále se jedná o upřesnění definice.

K bodu 134 (§ 272 odst. 1 písm. a):

Úprava vyvolaná změnou ZPKT, ze stávající dikce by po poslední změně ZPKT vyplývalo, že např. Světová banka není kvalifikovaným investorem.

K bodu 136 (§ 272 odst. 1 písm. h):

Upřesňuje se, že v případě fondů, které obhospodařuje tentýž obhospodařovatel a jejichž administraci provádí tentýž administrátor, postačí investice ve výši 125 000 EUR v těchto fondech celkem, nikoliv nutně v jediném fondu. Zároveň odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písmeno c) dochází k specifikaci, že součástí výše zmiňované investice je i individuální správa majetku, tedy tzv. individuální portfolio management.

K bodu 137 (§ 272 odst. 2):

Doplněním věty v odstavci 2 se umožňuje uvedeným osobám být kvalifikovaným investorem, i když nesplňují některý z předpokladů stanovený v odstavci 1. Smyslem je typicky nenutit vlastníky zakladatelských akcií k minimální investici, když tito se z této pozice majetkově na investiční činnosti fondu kvalifikovaných investorů nepodílejí.

K bodu 138 (§ 272 odst. 3)

Dále se v odstavci 3 staví najisto, že nikdo se nemůže po právu stát kvalifikovaným investorem, aniž splňuje podmínky odstavce 1.

K bodu 139 (§ 272 odst. 5)

Ke změně dochází v souvislosti s upřesněním definice v § 272 odst. 1 (viz bod 131). Kvalifikovaný investor tak nemůže odprodat část svého podílu ve fondu kvalifikovaných investorů (ani případně snížit hodnotu svého majetku obhospodařovaného podle § 11 odst. 1 písm. c)) v takové míře, aby kvalifikovaným investorem již nebyl (ale zároveň by stále nějaký podíl ve fondu kvalifikovaných investorů držel). Při zpracování takového pokynu tak obhospodařovatel fondu musí ověřit, zda i po jeho provedení bude investor podmínky pro kvalifikovaného investora splňovat. To však nebrání tomu, aby investor přestal být kvalifikovaným investorem tím, že prodá svůj celý podíl ve fondu kvalifikovaných investorů.

K bodu 141 (§ 274 odst. 2):

Ze stávající dikce § 274 odst. 2 nevyplývá, kam se má splatit vklad před vznikem podílového fondu nebo svěřenského fondu. Dotčené ustanovení v jeho současné podobě tak nelze striktně formálně splnit. Tato logická rozpornost se odstraňuje.

K bodu 142 (§ 277 odst. 1):

Smyslem ustanovení bylo normovat odchylku od obecného pravidla pro změnu společenské smlouvy, nikoli obecné pravidlo utvrzovat. Ochranu ostatním společníkům dostatečně dává druhá věta odstavce 1.

K bodu 144 (§ 279 odst. 3):

Odkazem na zachování aplikovatelnosti obecné úpravy v zákoně o obchodních korporacích je negován smysl ustanovení, kterým bylo umožnit, aby zákaz konkurence byl ve společenské smlouvě upraven jinak, tj. i zcela vyloučen.

K bodu 145 (§ 283a):

V návaznosti na předchozí platnou právní úpravu se i u akciové společnosti, která je fondem kvalifikovaných investorů, vychází z toho, že účetní závěrku obhospodařovaného fondu schvaluje příslušný orgán obhospodařovatele. Současně se s přihlédnutím ke specifickým fondů kvalifikovaných investorů upravují právní důsledky neschválení účetní závěrky a postupu při úhradě případné ztráty.

K bodu 148 (§ 295a):

V § 295a odst. 1 se odstraňuje případné nežádoucí jednání způsobené výkladem ve světle zásady „co není zakázáno, je dovoleno“. Vyjadřuje se tak jasně, že veřejné nabízení podléhá regulaci, přičemž je zakázáno vše, co není v souladu s touto regulací. Staví se rovněž najisto, že investiční fond nebo zahraniční investiční fond musí být zapsán v seznamu, má-li být nabízen veřejně v České republice.

V § 295a odst. 2 se umožňuje privátní nabízení investic (tzv. *private placement*) do investičních fondů nebo zahraničních investičních fondů v České republice více než jiným než kvalifikovaným investorům pouze za podmínky, že investice do těchto fondů lze v České republice nabízet veřejně. Posiluje se tak ochrana drobných investorů v případě neveřejného nabízení i s ohledem na výklad České národní banky, že za veřejnost nelze považovat méně než 10 osob. Toto pravidlo se zmírňuje tím, že je jako hranice stanoven počet 20 osob. Zvláště tzv. retailovým investorům tak lze fondy nabízet formou *private placement* jen, lze-li takové fondy nabízet i veřejně (tj. jsou splněny podmínky pro veřejné nabízení, zejména zápis v příslušném seznamu). Výjimkou je případ, je-li takto osloveno méně než 20 investorů. Smyslem ustanovení je to, aby volnějším režimem *private placement* nebyly obcházeny zákonné požadavky, jejichž smyslem je ochrana retailových (drobných) investorů. Typicky lze toto pravidlo využít k nabízení zahraničních UCITS fondů bez notifikace (kde nejsou kladeny žádné další požadavky) a v případě podlimitních obhospodařovatelů, kdy v některých případech nejsou na *private placement* kladeny zákonem žádné požadavky. Tímto nejsou dotčena další ustanovení, zejména § 297 odst. 2. Z něj mimo jiné plyne, že retailovým investorům lze nabízet i neveřejně, nemohou se však stát investory příslušného fondu, pokud neinvestují alespoň 125 000 EUR.

K bodům 149 až 151 (§ 296 a § 297 odst. 1):

V § 296 se jedná o legislativně technickou úpravu, neboť v případě fondů kvalifikovaných investorů a srovnatelných zahraničních fondů není z povahy věci nutné upravovat i privátní nabízení (*private placement*), protože v případě neveřejného nabízení platí, že co není zakázáno, je dovoleno. Doplněním nové věty se staví najisto, že se nejedná o průlom do pravidel v následujících ustanoveních, ale spíše o jejich upřesnění a doplnění.

K bodům 151 až 153 (§ 297 odst. 1, 2 a 3):

Změnou odstavce 1 v § 297 se upřesňuje, že regulováno je nabízení laické veřejnosti. Změnou odstavce 2 v § 297 se upravuje stávající formulace, jež se bezdůvodně liší od § 296, ačkoliv se

touto domněnkou v podstatě stanovuje obdobná aplikace § 296. Zároveň se zvyšuje právní jistota při nabízení v případech, kdy ČNB rozhodla podle odstavce 3 zamítavě.

K bodům 154, 157 a 159 (§ 300 odst. 1, § 309, § 310, § 315 odst. 2, § 317 odst. 1):

Odkazy se upravují tak, aby zahrnovaly všechna v úvahu přicházející řízení o zápisu do příslušného seznamu, a doplňují se odkazy na příslušné seznamy.

K bodu 155 (§ 305 odst. 1):

Směrnice UCITS IV zápis do seznamu nevyžaduje, nelze tedy notifikující osobu nutit, aby podala žádost o zápis do tohoto seznamu. V zájmu zachování věrnosti seznamu se ukládá povinnost ČNB, aby seznam aktualizovala na základě obdržené notifikace.

K bodu 156 (§ 306 odst. 1 písm. a):

V § 306 odst. 1 písm. a) dochází k úpravě textu za účelem harmonizace s čl. 92 směrnice UCITS IV.

K bodu 158 (§ 309):

K naplnění požadavků směrnice AIFM se u zahraničních fondů nabízených v ČR (které obhospodařuje obhospodařovatel s povolením ČNB) poskytla při zápisu do seznamu i potřebná notifikační dokumentace.

K bodům 160, 161, 163, 165, 168, 169, 170, 172 (§ 310, § 316 odst. 1, § 317 odst. 4, nadpis § 323, § 323, § 324 odst. 1, § 325a):

Provádí se upřesnění v tom směru, aby *private placement* podlimitních obhospodařovatelů byl mimo regulaci, protože *private placement* reguluje pouze AIFMD a tito obhospodařovatelé do působnosti AIFMD nespádají. I nadále platí, že české speciální fondy nemůže podlimitní obhospodařovatel obhospodařovat. Výslovně se reguluje veřejné nabízení podlimitními obhospodařovateli, a to i v návaznosti na změny provedené v § 295a, kdy platí, že veřejné nabízení není možné, pokud není výslovně regulováno. Na druhou stranu však § 297 stanovuje, že i fondy kvalifikovaných investorů lze veřejně nabízet.

K bodům 162 a 171 (§ 315 odst. 1, § 325 odst. 3):

Obdobně jako v novém znění § 305 odst. 1 se upravuje automatický zápis do seznamu.

K bodům 164 a 250 (§ 316 odst. 2 úvodní část ustanovení, § 318 odst. 2 úvodní část ustanovení, § 319 odst. 2 úvodní část ustanovení, § 320 odst. 2 úvodní část ustanovení, § 322 odst. 4, § 324 odst. 2 úvodní část ustanovení, § 325 odst. 2, § 597 písm. c):

Doplňuje se seznam pro *private placement* nadlimitních obhospodařovatelů a odkazy na něj. Údaje z tohoto seznamu se neuveřejňují, a ČNB proto žadatelé vyhotoví o zápisu osvědčení, protože od tohoto zápisu lze fondy v režimu směrnice AIFM nabízet formou *private placement* v České republice. V § 597 písm. d) se dále upřesňuje, že se jedná o faktický stav veřejného nabízení, nikoli o pouhou možnost veřejného nabízení.

K bodu 166 (§ 318 odst. 1, § 319 odst. 1, § 320 odst. 1, § 322 odst. 3, § 324 odst. 1 a v § 325 odst. 1 a 4):

Upřesňuje se, že odkaz upravuje postup pro zápis do seznamu, nikoliv tento seznam.

K bodům 173, 176, 182, 184 a 193 (§ 328 odst. 1, § 329 odst. 6, § 344 odst. 1, § 344 odst. 3, a § 375 písm. b)):

V návaznosti na směrnici MiFID2 se upřesňuje, že v případě obhospodařovatele oprávněného přesáhnout rozhodný limit lze vykonávat činnosti obdobné investičním službám i v rámci pasu dle AIFMD

K bodům 174, 177 až 181 (§ 328 odst. 2 písm. b), § 330 odst. 1 a 2, § 332 odst. 1, § 334 odst. 1 a 2):

Sjednocují se formulace v oblasti přeshraničního poskytování služeb. Reflektuje se úprava v čl. 16, 17 a 18 směrnice UCITS IV a v čl. 33 směrnice AIFM ve znění MiFID 2 tak, že evropský pas je aktivován ve chvíli, kdy obhospodařovatel hodlá v zahraničí obhospodařovat zahraniční investiční fond. To však nebrání tomu, aby poskytoval i jiné služby, ke kterým je oprávněn. Může tak v zahraničí poskytovat investiční služby nebo vykonávat jednotlivé činnosti, které zahrnuje obhospodařování. Vychází se z toho, že notifikace je komplexní a týká se všech služeb, ke kterým má povolení a ze kterých mu plyne výhoda evropského pasu. Konkretizace toho, které služby pak skutečně hodlá poskytovat, plyne z obchodního plánu, který k notifikaci přiloží. Formulace se upravují tak, aby byly řádně zohledněny odchylky podle směrnice UCITS IV a podle AIFMD.

K bodu 186 (§ 352 odst. 1):

Text ustanovení se v návaznosti na obecnou úpravu doplňuje o nevyvratitelnou domněnku, podle níž v případech jmenování likvidátora Českou národní bankou platí, že tato je také tím, kdo jej povolal.

K bodům 187 a 188 (§ 361):

Doplňuje se ustanovení obdobné § 555 odst. 2 s přihlédnutím k § 375. Jde o kumulativní výčet, který stanovuje povinnou likvidaci nesamosprávného fondu s právní osobností v případě potíží (likvidace či odejmutí/omezení povolení) obhospodařovatele. Povinné likvidaci lze předejít včasným převodem obhospodařování nebo včasnou přeměnou na právní formy existující i mimo režim ZISIF.

K bodu 189 (§ 368 odst. 1)

Staví se najisto, že přeměnou vznikající akciová společnost s proměnným základním kapitálem může v rámci rozhodnutí valné hromady o změně druhu akcií (a zároveň případně i stanov dle § 367 odst. 2) vytvořit i podfondy a přiřadit k jednomu či více podfondům také investiční akcie vzniklé z akcií přeměňované akciové společnosti. Zároveň může být takto k jednotlivým podfondům vyčleněna příslušná část jmění přeměňované akciové společnosti.

K bodu 190 (§ 373):

Přeměna podfondů ve své podstatě představuje změnu druhu akcií, není proto důvodné aplikovat obdobně úpravu pro přeměny podílových fondů. Jejich transformaci lze řešit podle ustanovení týkajících se změny druhu akcií. Stávající úprava však musí v případě standardních fondů zůstat s ohledem na požadavky směrnice UCITS zachována.

K bodu 193 (§ 375 písm. b))

K bodu 195 (§ 408):

Upřesňuje se, že pravidlo zde obsažené platí i pro fondy kvalifikovaných investorů.

K bodu 197 (§ 416 odst. 1 písm. c):

Vzhledem k tomu, že obchodní firma vzniká až zápisem do obchodního rejstříku, upřesňuje se formulace tak, aby bylo možno ustanovení bez problémů aplikovat.

K bodům 204 a 257 (§ 467 odst. 5 a § 599 odst. 1 písm. o):

Mezi oznamovací povinnosti je doplněn požadavek na oznamování změny v osobě administrátora, tento nový požadavek je reflektován i v sankčním ustanovení. Informace o změně v osobě administrátora je důležitá pro řádný výkon dohledu.

K bodům 205, 206 a 266 (§ 476, § 615 odst. 5, § 619 odst. 5):

Ustanovení § 515 bylo rozšířeno i o fyzickou osobu, která je zmocněna právnickou osobou, jež je individuálním statutárním orgánem investičního fondu, aby ji ve statutárním orgánu tohoto investičního fondu zastupovala. V souvislosti s touto změnou byla tato osoba doplněna rovněž do § 476 (oznamovací povinnost vedoucí osoby), § 615 odst. 5 a § 619 odst. 5 zákona.

K bodům 208 a 215 (§ 479 odst. 1, § 481 odst. 1):

Nebude nutné o povolení k výkonu činností odpovídajícím investičním službám žádat vždy dodatečně, toto bude moci být také součástí povolení dle § 479 a 481, pokud budou splněny všechny podmínky podle § 507.

K bodům 210, 211 a 212 (§ 480 odst. 1 a 2):

Požadavek na předložení společenské smlouvy obsahující investiční strategii je vypuštěn, protože investiční strategie je již obsažena ve statutu.

K bodům 217, 219 a 220 (§ 485 odst. 1):

Navrhovaná změna sleduje harmonizaci s novelizovaným zněním § 487 a sjednocení terminologie.

K bodu 223 (§ 500):

S ohledem na výrok rozhodnutí plyne, že povolení k poskytování investičních služeb je součástí povolení k činnosti investiční společnosti (a osoby podle § 481). Proto by dodatečné povolení investičních služeb mělo být považováno za změnu povolení. To plyne i z předpokladu jednoho povolení.

K bodu 225 (§ 505):

S ohledem na formální povahu požadavků pro zápis investičního fondu, který není samosprávným investičním fondem, do seznamu vedeného ČNB, se jeví zbytečné, aby informace uvedené v žádosti o zápis podléhaly přezkumu ČNB. Doklady předložené na základě § 513 nevyžadují věcný přezkum, jedná se o pouhé doložení příslušných skutečností. K posouzení úplnosti těchto dokladů pak postačí kratší lhůta podle § 503.

K bodu 226 a 227 (§ 506 až § 506b):

Stávající znění § 506 výslovně nestanoví, že předpoklady pro zápis do seznamu musí trvat po celou dobu existence zapisované osoby (nebo fondu bez právní osobnosti) do seznamu ČNB. Pokud některý ze zákonných předpokladů ztratí, a nejde-li o zvláštní případ předvídaný v ustanovení § 506, je třeba, aby ČNB provedla výmaz ze seznamu. Příkladem lze uvést nesamosprávný fond s právní osobností, u něhož došlo k odvolání obhospodařovatele z funkce statutárního orgánu. Důsledkem této situace je právnická osoba, která nemá oprávnění k činnosti samosprávného fondu, současně nesplňuje předpoklady pro činnost nesamosprávného fondu, avšak zákon neumožňuje její výmaz ze seznamu. Stejně tak musí mít osoba, která je v seznamu zapsaná, v souvislosti s dobrovolným ukončením činnosti možnost docílit svého výmazu ze seznamu, což jí stávající úprava rovněž neumožňovala. Tento nežádoucí stav se napravuje.

Dochází k přehodnocení stávající úpravy výmazu ze seznamu tak, aby lépe reflektovala skutečnost, že výmazy na žádost se provádějí na základě ověření, že jsou splněny podmínky pro provedení tohoto výmazu a výmazy z úřední povinnosti se provádějí na základě rozhodnutí. Ustanovení dále zpřesňuje, v jakém případě se písemně nevyhotovuje rozhodnutí o výmazu.

K bodům 230 až 232 (§ 509 odst. 1 až 3):

Stávající znění je omezující a ve vztahu k fondům kvalifikovaných investorů neopodstatněné. Neobhospodařuje-li investiční společnost žádný fond kolektivního investování (respektive k tomu ani není oprávněna), může být i neomezeně ručícím společníkem (typicky u komanditní společnosti na investiční listy). Dále se v odstavci 3 ujasňuje, že se pravidlo má vztahovat k investičnímu fondu, nikoli k investiční společnosti.

K bodu 233 (§ 513 odst. 1):

Doplněním se staví na jisto, že podmínkou zápisu do seznamu investičních fondů je předložení statutu.

K bodu 2240 (§ 549 odst. 1):

Výmaz ze seznamů je již dostatečně podrobně upraven v § 506 a jeho uvedení v § 549 je tedy nadbytečné.

K bodům 258 až 260, 263 až 265 a 274 až 279 (§ 599 odst. 5 písm. d) a e), § 604 odst. 4 písm. b), c) a d), § 614 odst. 1 písm. j) až n), § 618 odst. 1 písm. j) až n) a § 634 až 636):

Sjednocuje se úprava ve vztahu k obchodní firmě, názvu či jménu osoby, které jsou chápány jako jméno a ve vztahu k označení a k dodatku ke jménu, které nelze bez dalšího za jméno považovat. V § 634 se doplňuje odstavec 6, který toto upravuje a rovněž se upravuje i související používání, a to zejména ve správních deliktech. Slova „užívat“ a „používat“ se sjednocují na „užívat“, a to zejména v § 636. Upravují se některé pády. V § 635 se doplňuje povinnost i pro obhospodařovatele a administrátora, což se reflektuje mimo jiné i doplněním nového deliktu v § 604 odst. 4 a úpravou deliktu v § 599 odst. 5 písm. e). V písmeni n) v § 614 odst. 1 a v § 618 odst. 1 se doplňuje delikt i za porušení § 636 odst. 3.

K bodu 262 (§ 614 odst. 1 písm. f), § 618 odst. 1 písm. f):

Doplňují se odkazy na nová ustanovení týkající se veřejného nabízení.

K bodu 273 (§ 628):

Rozšiřuje se aplikace pojmu nemovitost na všechna ustanovení zákona, nikoli jen na ta, která hovoří o nakládání s nemovitostmi. Změna se provádí zejména z toho důvodu, že nové soukromé právo slovo „nemovitost“ nezná a hovoří o nemovitých věcech.

K bodu 288 (§ 659):

Bez této změny je ustanovení ve vztahu k tomuto limitu jen obtížně aplikovatelné.

K bodu 289 (§ 661):

Umožňuje se, aby obhospodařovatelé ze zemí mimo EHP obhospodařovali české investiční fondy již před zavedením tzv. evropského pasu, mají-li k tomu povolení ČNB. V takovém případě se nevyžaduje, aby Česká republika byla referenčním státem. K ustanovením, která se týkají referenčního státu a evropského pasu těchto osob, se až do zavedení tzv. evropského pasu pro obhospodařovatele ze zemí mimo EHP nepřihlíží v rozsahu, v jakém se institutu „referenčního státu“ nebo evropského pasu dovolávají. Po zavedení evropského pasu musí dotčená osoba prokázat před Českou národní bankou, že je Česká republika jejím referenčním státem, jinak jí bude povolení odňato, a to z toho důvodu, že již nadále nesplňuje podmínky pro udělení takového povolení.

K čl. II (přechodná ustanovení)

Navrhované změny je třeba zohlednit i v přechodných ustanoveních. Zejména se jedná o to, že se mění výroková část příslušných rozhodnutí a dále to, že se mění obsah pojmu „administrace investičního fondu nebo zahraničního investičního fondu“. Věcně ke změně nedochází, přesto nelze ani tyto formální změny opomenout. V souladu s přechodnými ustanoveními k zákonu č. 240/2013 Sb. se řeší situace, kdy již bylo řízení o žádosti o udělení povolení zahájeno, nebylo však doposud pravomocně ukončeno. Řízení se dokončí podle nové právní úpravy, Česká národní banka však (zejména s ohledem na nově formulovaný výrok rozhodnutí) žadatele upozorní na to, jak bude jeho žádost nově posuzovat a vyzve jej k podání námitek vůči tomuto postupu. Dále se staví najisto, že již udělená povolení mají být

považována za povolení udělená po nabytí účinnosti tohoto zákona. Dochází tak k automatickému přelicencování. V zájmu zachování právní jistoty vydá Česká národní banka osvědčení o aktuálním rozsahu povolení. S ohledem na toto automatické přelicencování se stanovuje přechodné období, během kterého musí osoba s tímto povolením uvést své poměry do souladu s novelizovaným zákonem. Do té doby plní tyto povinnosti přiměřeně. S ohledem na některé změny provedené v úpravě depozitáře se stanoví lhůta pro uvedení depozitářské smlouvy do souladu s novelizovaným ustanovením § 73 odst. 1 písm. f) a § 670 odst. 1 písm. f) ZISIF.

K části druhé, čl. III (Změna zákona o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění)

Požaduje se, aby instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění se sídlem v České republice při hodnocení rizika spojeného s investicemi těchto institucí v rámci jejich investiční politiky výhradně nebo mechanicky nespolehaly na ratingy vydávané ratingovými agenturami, definovanými v článku 3 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1060/2009 o ratingových agenturách, ani je nevyužívaly jako jediný parametr. Tato všeobecná zásada o zamezení nadměrného spoléhání se na ratingy by měla být vhodně a přiměřeně začleněna do systémů a postupů pro řízení rizik, které instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění používají.

Obdobně se pak stanoví oprávnění dohledového orgánu při výkonu dohledu nad činností institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění se sídlem v České republice sledovat přiměřenost postupů, které tyto instituce používají při provádění úvěrového hodnocení dluhových investičních nástrojů, a hodnotit používání odkazů na ratingy vydávané ratingovými agenturami v jejich investiční politice, přičemž by dohledový orgán měl při své dohledové činnosti podporovat omezení výhradního a mechanického spoléhání se na tyto ratingy.

K části třetí, čl. IV (Změna zákona o podnikání na kapitálovém trhu)

K bodu 1 (§ 21 odst. 8 a § 22 odst. 6):

Výslovně se řeší situace, kdy obhospodařovatel investičního fondu hodlá poskytovat investiční služby v zahraničí. Upravuje se, že v takovém případě se na něj hledí, jako by byl obchodníkem s cennými papíry, s výjimkou případu, kdy obhospodařovatel investičního fondu je oprávněn přesáhnout rozhodný limit a hodlá vykonávat uvedené činnosti.

K bodu 2 (§ 92 odst. 3 písm. b), § 93 odst. 2 písm. b) a § 93 odst. 3 písm. b)):

Doslovným výkladem stávajícího znění lze dospět k závěru, že evidenci navazující na centrální evidenci cenných papírů může administrátor vést pouze ve vztahu k cenným papírům vydávaným investičním fondem, jehož administraci provádí. Takový stav je nedůvodně omezující, a proto se navrhouvanou změnou administrátorovi umožňuje vést též evidenci cenných papírů vydávaných investičními fondy, jejichž administraci neprovádí. Rovněž se upřesňuje, že investiční společnost oprávněná poskytovat investiční služby je oprávněna vést i evidence.

K části čtvrté, čl. V (Změna zákona o finančním arbitrovi)

Jedná se o legislativně technickou úpravu, která vrací do uvedených ustanovení terminologii zavedenou v souvislosti s přijetím zákona č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, a zákona č. 241/2013 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech. Nová terminologie byla posléze nahrazena terminologií původní, a to zákonem č. 278/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o směnářské činnosti, ve kterém nebyla nová terminologie podle zákona o investičních společnostech a investičních fondech zohledněna.

Uvedená úprava tedy zajistí, aby byl zcela jasný rozsah působnosti finančního arbitra a vymezení pasivně legitimovaných osob v řízení před finančním arbitrem. Účelem uvedené úpravy je tedy zejména zajištění právní jistoty jak finančního arbitra, tak účastníků řízení před finančním arbitrem.

Dále se specifikuje rozsah aktivně legitimovaných osob ve sporech z životního pojištění tak, aby odpovídal vymezení sporů, které finanční arbitr může v této oblasti řešit ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 písm. e) zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi.

K části páté, čl. VI (Účinnost)

Návrh zákona nevyžaduje od adresátů právní úpravy žádné výraznější přípravné kroky na novou právní úpravu. Proto není třeba stanovit dlouhou legisvakantní lhůtu a navrhuje se stanovit nabytí účinnosti zákona dnem 1. ledna 2015. Pouze u čl. III se stanoví nabytí účinnosti již dnem vyhlášení, neboť se jedná o transpozici směrnice č. 14/2003, jejíž transpoziční lhůta uplyne dnem 21. prosince 2014.